Tommi Horttana, Fantasy, Approachable, Finnish

Unten laakson lohikäärme

Nukkuva lohikäärme houkuttaa seikkailijoita.

Vuosisatoja sitten haltia Eäruvil, kansansa viimeinen, vangitsi lohikäärme Rautasarven Aanuin rauniokaupungin alle tänä päivänä Unten laaksona tuntemassamme syrjäisessä maailmankolkassa. Nykyään tuota usvan valtaamaa rauniota asuttavat hiidet ja muut villipedot. Karavaanit kiertävät sen kaukaa, eivätkä kreivin miehetkään juuri uskaltaudu sinne, ja miksi uskaltautuisivatkaan – kaikki arvokas on jo aikaa sitten viety. Rautasarven tuhotyöt ovat jo aikaa sitten unohtuneet, ja harva laakson asukkaista enää uskoo moisiin taruolentoihin.

Eäruvil ei kuitenkaan ole unohtanut. Hän sallii harvoin ihmisten nähdä itseään, mutta ne jotka ovat hänet nähneet, kertovat epätodellisen kauniista hahmosta, joka vaeltaa metsän siimeksessä lumoavan surumielistä laulua laulaen. Laulun tarkoitusta ei kukaan osaa arvata, ei edes kreivi itse, jonka on kerta toisensa jälkeen nähty palaavan yksin metsästä haikeana ja poissaolevana. Monet syyttävät Eäruvilia usein näkemistään oudoista, synkeistä, ja todentuntuisista unista, mutta haltia ei laula tätä tuutulaulua heille eikä edes itselleen, vaan vanhalle viholliselleen, joka uinuu ikiunta syvällä hautaholveissa raunioiden alla.

Hiidet ymmärtävät olla häiritsemättä hautarauhaa, mutta samaa ei voi sanoa kaikista. Seudulla on viime aikoina pyörinyt joukko maankiertäjiä, joita jotkut seikkailijoiksikin kutsuvat. Heidän johtajansa piilottelee jonkinlaista karttaa, ja he kyselevät kaikenlaista metsästä ja rauniokaupungista.

Grains

- Ikuisuus on pitkä aika
- Unet kertovat totuuden
- Ihminen ei ole haltia

Haltianeito Eäruvil

Haltiakansan viimeinen, yksinäinen metsän kulkija, joka laulullaan pitää lohikäärmettä ikiunessa.

Ikuisuus on pitkä aika…

Eäruvin on, niin pitkälti kuin tietää, viimeinen haltia maan päällä. Kauan kauan sitten hän ja hänen heimonsa asuivat Aanuin loistokkaassa haltiakaupungissa, joka oli vain yksi kaupunki mahtavassa haltiavaltakunnassa. Vähä vähältä tuo kulttuuri kuitenkin kuihtui, kuten myös useimmat sen edustajat, jotka nyt lepäävät maanalaisissa hautaholveissa. Viimeiset haltiat siirtyivät elämään metsään. Siellä heidän kimppuunsa kävi lohikäärme Rautasarvi, joka poltti metsät ja murhasi Eäruvilin heimolaiset viimeiseen asti. Lopulta se kävi jahtaamaan Eäruvilia, joka pakeni vanhoihin katakombeihin. Siellä hän kohtasi lohikäärmeen kasvokkain ja kanavoi muinaisten haltioiden voiman rippeet voimalliseen lauluun, joka vaivutti Rautasarven uneen.

Kaikkien haltioiden tavoin Eäruvin ei usko tappamiseen missään muodossa ja niinpä hän on siitä asti laulanut tuutulaulua lohikäärmeelle. Hän ei voi päästää sitä taas riehumaan ja tappamaan. Hän on asustanut yksin metsässä vartioimassa lohikäärmettä jo vuosisatoja. Ihmiset ja eläimet, jopa metsän puut, tulevat ja menevät, syntyvät ja kuolevat, ja Eäruvil seuraa tätä etäältä kuin itsekin puoliksi unessa. Ja ehkä hän onkin – usein hän huomaa mielensä vaeltavan ainoan pysyvän asian luo: lohikäärme Rautasarven. Se unelmoi menneistä ja tulevista verenvuodatuksista, mutta joskus se vaikuttaa… kuuntelevan. Ja ymmärtävän?

Traits	
3	**Unen mahti**
2	**Haltiakansan viimeinen**
2	**Puhdassydäminen**
1	**Eteerisen kaunis**
1	**Ikiaikainen viisaus**
1	**Haltian aistit**
1	**Haltian liikehdintä**
1	**Haltian huomaamattomuus**
1	**Pasifisti**

Burdens	
1	**Musertava yksinäisyys**
1	**Ihmisiä on vaikea ymmärtää**

From:
https://www.talesofentropy.com/scenarios/ - **Scenarios**

Permanent link:
https://www.talesofentropy.com/scenarios/doku.php?id=unten_laakson_lohikaeaerme

Last update: **2021/03/04 10:20**